

Zinner István

Ez a kép a bátyámat, Zinner Istvánt ábrázolja. A kép 1939-ben készült, még Budapesten. Itt még egyenruhát visel, igazi katonait. Ezen a képen még sorkatona. István 1920-ban született, Budapesten. Négy középiskolát végzett. Istvánt a politika nem érdekelte. Sem a szocialista, sem pedig a cionista ifjúsági mozgalomban nem vett részt. Tizenhat-tizenhét évesen már dolgozott a Hajósi és Szántó cégnél, amely erősáramú elektronikus termékeket gyártott és értékesített. Ez egy többségében zsidó tulajdonú cég volt, ám arra emlékszem, hogy az egyik igazgatót Récseynek hívták. Amikor az első zsidótörvényt meghozták 1938-ban [lásd: zsidótörvények Magyarországon], a bátyámat a tisztviselői állásból gyári munkássá minősítették át. 1939-ben Esztergomba hívták be rendes katonának. Rövidesen azonban megfosztották fegyverétől, és munkaszolgálatos lett. Kikerült az orosz frontra, ahonnan mind a mai napig nem tért vissza. Kerestetem a

Vöröskereszttel, sőt még a Vörös Félholddal is. Az ő értesítésükből tudom, hogy 1944 januárjában (15. és 20. között) a Don-kanyarban nyoma veszett. Kárpótlást sem kaptam utána. Azt mondták, nem halt meg. A bíróságon holtta nyilváníthatnám, de nem akarom. Az emléke többet ér annál a rongyos kétszázezer forintnál.